

Тема уроку: Профілактика захворювань, що передаються статевим шляхом

Мета уроку:

навчальна: ознайомити учнів з причинами виникнення ЗПСШ, як класифікуються та поширюються захворювання, що передаються статевим шляхом.

розвивальна: розвивати уміння запобігати захворюванням, уникати чинника захворювання, зміцнювати організм;

виховна: виховувати дбайливе ставлення до власного здоров'я, прагнення вести здоровий спосіб життя.

Тип уроку: комбінований.

Обладнання і матеріали: підручник.

Хід уроку

I. Організаційний момент

II. Перевірка домашнього завдання

Індивідуальне опитування:

1. Що таке інвазійні захворювання?
2. Назвіть шляхи зараження організму людини інвазійними хворобами
3. Назвіть основні заходи профілактики інвазій.

III. Повідомлення теми і мети уроку. Мотивація навчальної діяльності

Згідно з висновками експертів ВООЗ щорічно 357 млн людей хворіють 4 виліковними інфекційними захворюваннями, що передаються статевим шляхом: хламідіозом (131 млн), гонореєю (78 млн), сифілісом (6 млн) і трихомоніозом (142 млн). Таку саму високу поширеність мають деякі вірусні інфекції, що передаються статевим шляхом: вірус генітального герпесу (417 млн), вірус папіломи людини (291 млн). Які ж особливості відрізняють інфекції, що передаються статевим шляхом, від інших інфекцій?

IV. Вивчення нового матеріалу (навчальна бесіда)

1. Захворювання, що передаються статевим шляхом (ЗПСШ), - це захворювання, збудники яких передаються від людини до людини під час статевих контактів, вражають, як правило, органи статевої й сечовидільної систем і за відсутності лікування мають тривалий перебіг.

Термін «захворювання, що передаються статевим шляхом (ЗПСШ)» рекомендований ВООЗ у 1982 р. замість застарілого терміна «венеричні хвороби». Нині відомо близько 30 збудників ЗПСШ, серед яких віруси, бактерії, гриби й одноклітинні тварини.

На відміну від інфекційних захворювань після більшості ЗПСШ, як правило, не виникає імунітету, у разі повторного зараження хвороба розвивається знову. Видужання не настає само по собі: без лікування людина не може позбутися такої хвороби і хворіє на неї все життя.

Особливості ЗПСШ

1. Збудниками є віруси, бактерії, гриби, твариноподібні
2. Малосимптомний перебіг
3. Уражають переважно органи статевої й сечовидільної систем
4. Тривалий хронічний перебіг без лікування

5. Відсутність імунітету в хазяїв

6. Здатність передаватися від людини до людини

2. Як класифікуються та поширюються захворювання, що передаються статевим шляхом?

** За природою збудника захворювання, що передаються статевим шляхом, поділяють на: бактеріальні (сифіліс, хламідіоз, гонорея), вірусні (СНІД, генітальний герпес, гепатит В, цитомегаловірус), протозойні (трихомоніаз), грибкові (кандидоз - молочниця) та інвазійні (короста, лобковий педикульоз).*

** За дією на органи та характером уражень усі ЗПСШ поділяють на дві групи. До першої групи належать типові захворювання, що передаються статевим шляхом, - сифіліс, гонорея, хламідіоз. Збудники цих захворювань передаються в разі незахищеного статевих контакту. До другої групи відносять усі інші ЗПСШ. Це захворювання з переважним ураженням статевих шляхів (генітальний герпес, хламідіоз, лямбліоз, трихомоніаз та ін.) та захворювання з переважним ураженням інших органів (СНІД, гепатит В, лямбліоз, короста, цитомегаловірусна інфекція та ін.). Для цієї групи захворювань можливими є й інші шляхи зараження: побутовий (хламідіоз), контактано-побутовий (короста, лобковий педикульоз), гемоконтактний під час переливання крові чи трансплантації тканин (гепатит В). Багато ЗПСШ, включаючи хламідіоз, гонорею, гепатит В, ВІЛ і сифіліс, можуть також передаватися від матері до дитини під час вагітності та пологів.*

Поширенню ЗПСШ сприяють дуже тісні побутові контакти, користування спільними гігієнічними засобами, недотримання правил стерилізації інструментів (у стоматологічних, косметологічних установах, манікюрних салонах), процедура переливання крові, шкідливі звички, трансплантація органів й тканин та ін. Чинниками ризику для ЗПСШ є вживання алкоголю, наркоманія, депресія, пірсинг і татуювання.

3. Заходи профілактики ЗПСШ

Гігієнічні правила особистої гігієни відомі всім з дитинства, але щодня приділяючи ранковий і вечірній час чищенню зубів і вмиванню особи, слід пам'ятати ще й про інтимну гігієну статевих органів. Цю делікатну звичку потрібно прищеплювати дітям і дотримуватися все життя для збереження здоров'я. Найголовнішими вимогами до інтимної гігієни мають бути систематичність, безпечність та індивідуальність.

Безпечна статевих поведінка передбачає:

- правильне і систематичне використання чоловічих і жіночих презервативів;
- правильне застосування місцевих бактерицидних засобів, антисептиків, що значно знижують, але повністю не усувають ризику зараження;
- періодичне обстеження за допомогою клінічного та лабораторного діагностування;
- у разі діагностування інфекції (або підозри на її наявність) - спеціалізоване лікування;

- статеву стриманість;
- обов'язкове повідомлення статевих партнерів;
- вакцинацію проти онкогенних вірусів гепатиту В і папіломавірусів людини.

Отже, найефективнішими заходами профілактики ЗПСШ є обов'язкове дотримання правил особистої гігієни в інтимному житті, відсутність шкідливих звичок та безпечна статева поведінка.

V. Узагальнення та систематизація знань

Бесіда за питаннями:

1. Що таке ЗПСШ?
2. Наведіть приклади ЗПСШ.
3. Назвіть заходи профілактики ЗПСШ.

VI. Підбиття підсумків уроку

VII. Домашнє завдання

Вивчити § 32.